

FAT aliz mus

Vystavujúce autorky ↘ Diana Beňová, Katarína Borgulová, Virág Csillagová, Markéta Foltánová, Sofia Kostolná, Martina Kukučková, Františka Milánová, Barbora Nováková, Melinda Olléová, Nikoleta Tarajová, Natália Pavlovičová

Kurátori ↘ Martin Kratochvil, Jana Mináriková

Vernisáž ↘ 10. 4. 2025 o 17.00 hod.

Trvanie výstavy ↘ 11. 4. – 1. 6. 2025

Miesto konania ↘ Bunker

Študenti Katedry výtvarnej výchovy a tvorby na Pedagogickej fakulte Univerzity Konštantína Filozofa v Nitre (ďalej KVTV), dostávajú už tradične priestor na prezentáciu svojich diel v Bunkri Nitrianskej galérie. Tohtoročná výstava *FATALIZMUS*, sa zaoberá vzťahom medzi fyzickou tučnosťou (fat) a filozofickým fatalizmom. Obe sú metaforami ochrany i pasce, útočiska aj izolovanosti. Tuk chráni telo pred vonkajšími vplyvmi, ale zároveň ho robí ťažším, spomaľuje a obmedzuje pohyb. Stáva akousi symbolickou bariérou medzi jednotlivcom a svetom – môže byť komfortnou vrstvou, ktorá oddeľuje človeka od nepriaznivých vonkajších vplyvov, ale zároveň môže pôsobiť ako prekážka, ktorá bráni rozletu, stiesňuje a zväzuje. Podobne aj fatalizmus – viera v predurčenosť – môže byť útechou, ale aj pascou, ktorá síce oslobodzuje od zodpovednosti, no zároveň pripútava k alibistickej nehybnosti.

Diela študentiek KVTV ponúkajú umelecké reflexie na tieto témy aj v širšom zmysle slova. Viaceré z nich sa zaoberajú jedlom, ktoré v spojení s hlboko osobnými témami (napr. nahliadnutie do rodinných rituálov, spomienky na starých rodičov, či boj o sebaaprijatie), dostáva celkom iný, symbolický charakter. Iná skupina vystavovaných prác sa snaží prekonať pomyselnú bariéru fatalistickej nečinnosti a púšťa sa do angažovaných tém, ktoré hýbu ich súčasným svetom.

Vystavené diela otvárajú dialóg o vzťahu človeka k vlastnému telu a k svojmu osudu. Namiesto jednoznačných odpovedí ponúkajú priestor na zamyslenie. Aké sú hranice našej slobody? Do akej miery nás formuje telo a do akej miery myšlienky, ktorým veríme? Je ochrana vždy žiaduca, alebo sa z nej môže stať bremeno? A ak všetko smeruje k nevyhnutnému koncu, aký má vôbec zmysel snažiť sa prekročiť vlastné hranice?